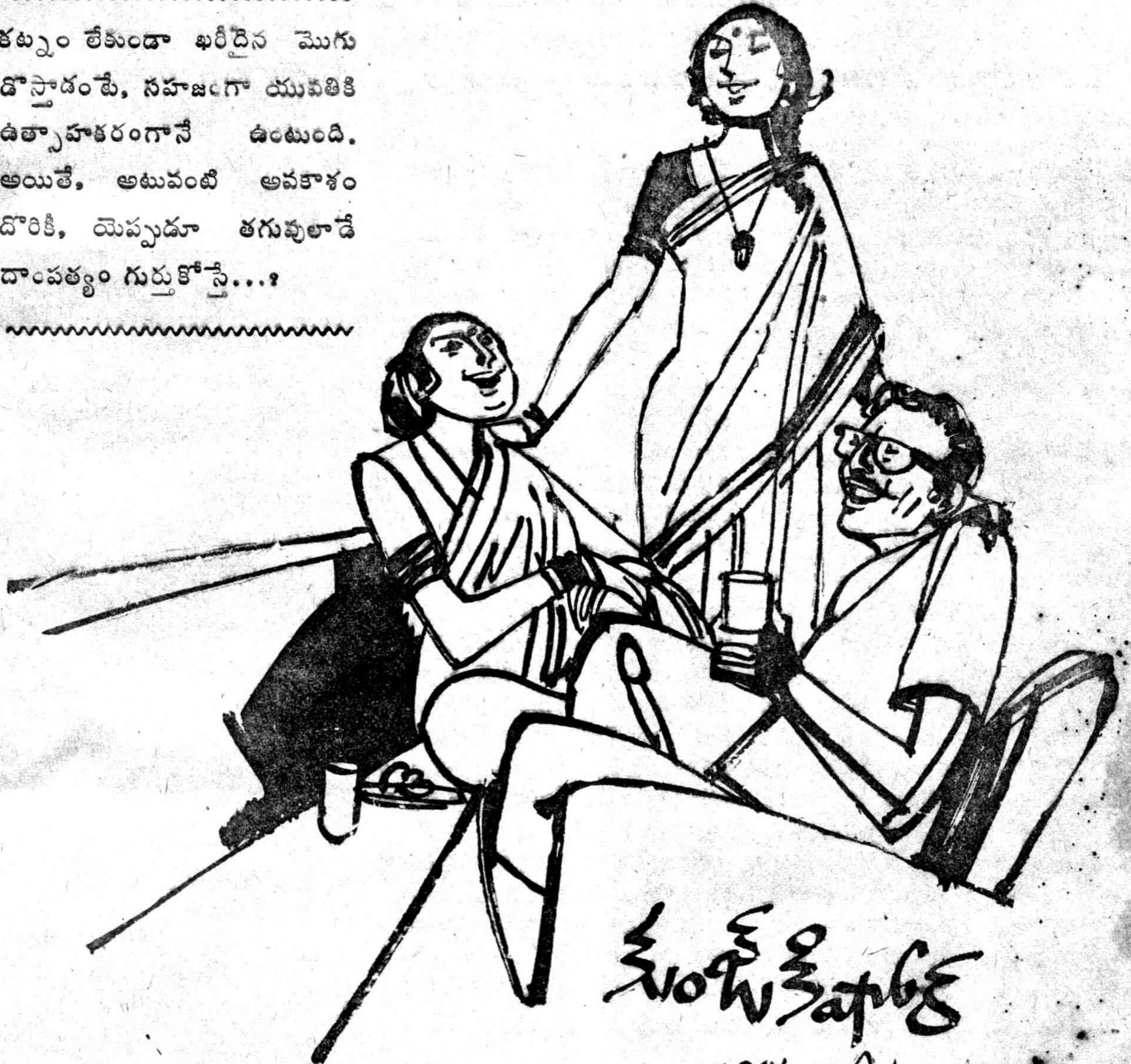

~~~~~

కట్నం లేకుండా ఖరీదైన మొగు
 దొస్తాడంటే, సహజంగా యువతికి
 ఉత్సాహకరంగానే ఉంటుంది.
 అయితే, అటువంటి అవకాశం
 దొరికి, యెప్పుడూ తగువులాడే
 దాంపత్యం గుర్తుకోస్తే....?

~~~~~

కుంభకర్పూర్
 బొమ్మ పేషంట్

అమ్మదగ్గర్నించి ఉత్తరం వచ్చింది.

“యమునా! ఇంక మూఢాలు అయిపోయాయి. నీ పరీక్షలు కూడా పూరి అయిపోతున్నాయేమో? పదిహేనవ తేదీకల్లా వచ్చేయి. ఇరవై యవ తేదీన నిన్ను చూద్దానికి అబ్బాయి వస్తున్నాడు. సీకు తెలుసుకదా - అబ్బాయి డాక్టర్ - అని? కట్నాలు, కానుకలు ఏం లేవు. ఇంక ఏ వెపంతో కూడా ఆలస్యం చేయకు వచ్చేయి” అని.

అబ్బాయి డాక్టర్, నేను ఇంజనీయర్వి. నవ్వొచ్చింది. ఒక క్షణం భయంకూడా కలిగింది. కుంజ్ కిషోర్ విషయం స్ఫురణకు వచ్చి. కుంజ్ కిషోర్ గుర్తుకురాగానే కమలపిన్ని, రాజేంద్ర బాబాయ్ తప్పకుండా గుర్తుకు వస్తారు.

పిన్ని మాఅమ్మకు తోడవుట్టిన చెల్లెలు. వాళ్ళింట్లో రెండువంటలు ఉన్నాయి. ఒక వంటలో పిన్ని, బాబాయ్ ఉంటారు. ఇంకొక వంటలో అదెక్కు ఇచ్చారు. పిన్నివళ్ళ పిల్లలంతా పెద్ద పెద్దవాళ్ళు. ఆడపిల్లలందరూ అత్తవారి ఇళ్ళలో ఎక్కడెక్కడో దూరాన ఉన్నారు. మగపిల్లలు పారెన్ కంట్రీస్లో ఉన్నారు. నేనేమో ఇక్కడే హైద్రాబాద్లో హానల్లో ఉన్నాను. అందుకు విచిన్న పండుగపబ్బం వచ్చినా ఒకటిరెండు రోజులకోసం నన్ను రమ్మని పిలుస్తారు. పిన్ని వాళ్ళింటికి వెళ్ళటం నాకెంతో ఇష్టం. అందుకు "నాగవంశమి"కి పిలవగానే రెండు రోజులు ముందుగానే వెళ్ళాను. నేను వెళ్ళేసరికి బాబాయ్ ఇంట్లో లేరు. "ఇంకా ఆపీస్ నుంచి రాలేదే" అంది పిన్ని. టిఫిన్ కోసం ఉల్లివాయలు, వచ్చి మిరపకాయలు తరిగి వేసి వకోడిలు చేస్తుంది. నన్ను వంటగది దగ్గరికే తమ్మని పిలిచే, పీట నాలుకుని కూర్చుని పిన్ని చెప్పే కబురు వింటూ మధ్య మధ్య పిన్ని అందించే వేడివేడి వకోడిలు కూడా తింటున్నాను.

"సమయం అయింది. ఇంక మీ బాబాయ్ కూడా వచ్చేస్తారు" అని పిన్ని అంటూనే వుంది. ఈ లోపలే బాబాయ్ క్లారీఫికేషన్ వినిపించింది. ఇంకొంచెం

నేవటికి బాబాయ్ లోపలికి వచ్చేశారు. నేను కనిపించగానే "హలో యమున్! వచ్చేశావా! గుడ్! చాలా మంచిపని చేశావ్! ఆ ఏమిటి విశేషాలూ?" అని నా ప్లేట్లోంచి వకోడిలు తీసుకుని తినసాగాడు. "మీ స్కూల్ స్కేల్ ఇండస్ట్రీస్ ఆఫీస్ రెవరో ఏదో దొంగతనం చేసి నట్టుబడ్డాడు కదా బాబాయ్! హైద్రాబాద్ అంతా ఒకటే పుకార్లు...." అన్నాను. బాబాయ్ క్షణం కనుబొమ్మలు ముడిపెసి ఆలోచించి, తర్వాత గట్టిగా నవ్వుతూ "బానట! యమున ప్లేట్లోంచి వకోడిలు దొంగతనం చేశాడట" అని మళ్ళీ— "ఐనా చూస్తుండగా చేసేనాన్ని 'దొంగతనం' అని అనరా తల్లీ!" అన్నారు. "వాళ్ళను గజదొంగలు అంటారు" అంది పిన్ని నవ్వుతూ ఒక ప్లేట్ బాబాయ్ కి కూడా అందిస్తూ. "కమల్! నువ్వూరుకో, నేను యమున్తో ఒకమాట చెప్పాలి. ఇప్పుడు చెప్పకపోతే మళ్ళీ చెప్పటం బహుశః కుదరకపోవచ్చు" అన్నారు పిరియన్ గా నుఖం పెట్టి.

"బాను చెప్పండి. లేకపోతే నిజంగానే మరిచిపోతారు" అంది నవ్వుతూ పిన్ని.

నేను అటు, ఇటు మసిలి. సిమితంగా కూర్చుని. ఒక వకోడి నోట్లో కేసుకుని నములుతూ "ఊ... ఇక చెప్పండి

బాను నిజం!

వౌతావరణం కల్పించే రక్షణ లేక పోతే భూమధ్య రేఖవద భూమి పువరితలం ఉష్ణోగ్రత 80 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడు సగలు. మైనస్ 140 డిగ్రీల సెంటీగ్రేడు రాత్రులూ వుంటుందట.

బాబాయ్ అన్నాను. "మీ పిన్ని చేత్తో ఏ వంట చేసినా బ్రహ్మాండంగా వుంటుంది యమున్! ఈ వకోడిలు చూడు ఎంత అద్భుతంగా వున్నాయో?" అన్నాడు.

"ఈ విషయమే చెబుదామనుకున్నారా?"

"విను మరీ...."

"ఊ...."

"మా ఆఫీస్లో ఆఫీసర్ పోస్ట్ కి ఇంటర్ వ్యూ ఉంది."

"ఇంటర్ వ్యూ తీసుకునే వారిలో మీ బాబాయ్ ఉన్నారటనా?" వంట గదిలోంచి పిన్ని అడిగింది.

"ఆ... ఆ... ఉన్నారట" బాబాయ్ సమాధానం ఇచ్చారు.

"అయితే అర్థంలేని ప్రశ్నలన్నీ అడిగి వుంటారు...."

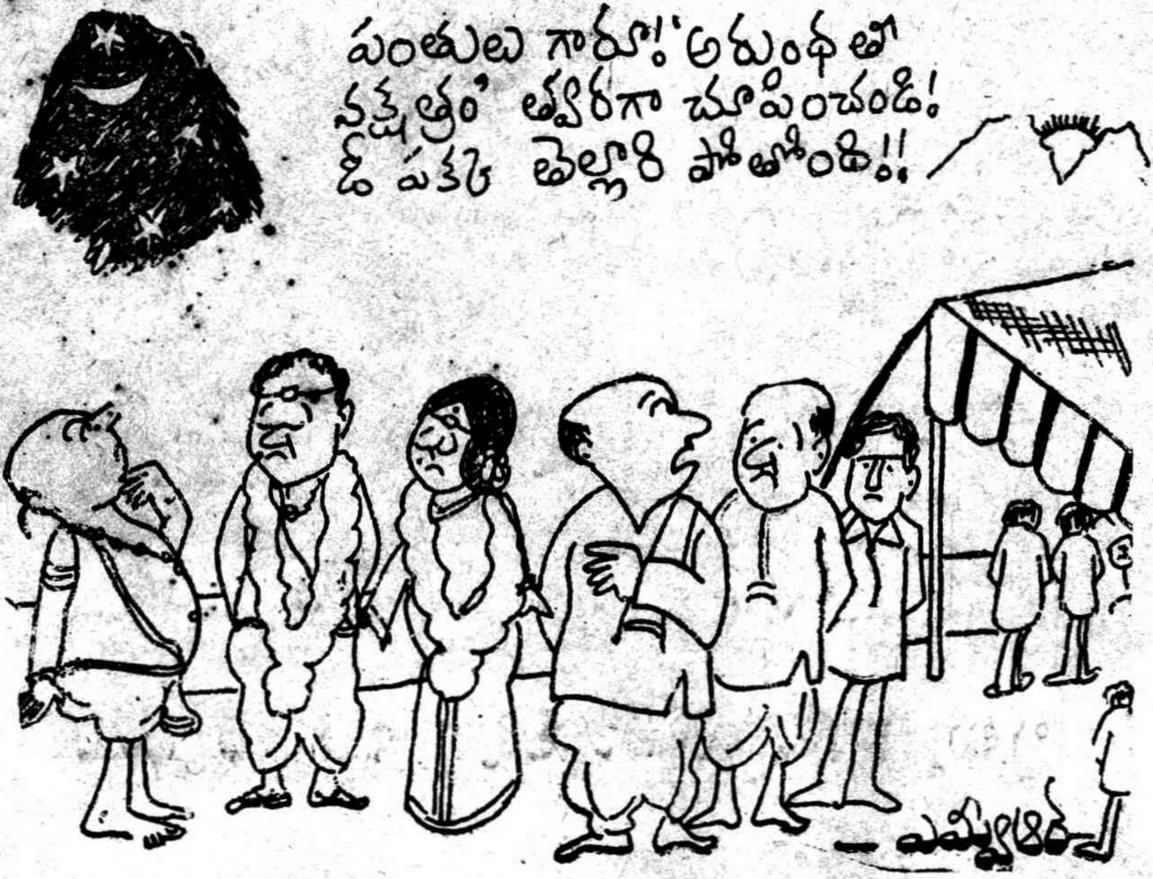
"కమల్.... నువ్వూరుకో...." అని నావైపు తిరిగి "యమున్! ఈ తమాషా వినుమరి- ఒక క్యాండిడేట్ వచ్చాడు. అతను అయిదారు సంవత్సరాలు ఒక కంపెనీలో పనిచేశాడట. ఆ కంపెనీలో ఎన్నో సౌకర్యాలు ఉండేవట. ఉద్యోగస్థులకు అవసరాలకేకాక జల్పాలకుకూడా కంపెనీ డబ్బు ఇచ్చేదట."

"మరి ఆ కంపెనీ వదిలి, ఉద్యోగం కోసం మీ దగ్గరికి ఎందుకు వచ్చాడట?" నేను పిన్ని ఒక్కసారే అడిగాం.

"ఆ కంపెనీ దివాలా తిసిందట" అన్నారు. నేనూ పిన్ని నవ్వాం. బాబాయ్ అయితే చెప్పొద్దూ, బిగ్గరగా ఒకటేనచ్చి; ఈలోగా పనిమనిషి వచ్చి "మీకోసం ఎవరో వచ్చారండీ" అన్నాడు.

బాబాయ్ "ఒరేయ్! ఆ వచ్చిన మనిషి పేరేమిటి? ఎవరైనా రాగానే ముందు కనుక్కుని లోపలికి రావాలని నేను ఎప్పుడూ చెప్పానురా. నన్నాసీ!" కోపంతో అడిగాడు పనిమనిషిని బాబాయ్. ఆఫీస్ నుండి యింటికి రాగానే విజిటర్స్ రావడం చెవరికైనా విసుగ్గానే వుంటుండేమో.

ఈలోగా పిన్ని రెండు గాసులో కాఫీ తెచ్చినాకు. బాబాయ్ కి యిస్తూ "వాడికి అలవాటు మారందీ. అదీ ఒకంతుకు మంచిదే. వాడు అవన్నీ తెలుసుకుని వచ్చే

లోగా మీరు కాఫీ తాగవచ్చు. లేకపోతే మిమ్మల్ని బయటికి వెళ్ళకండా ఆసడం నా తరఫా ?" అంది.

బాబాయ్ నవ్వి. కాఫీతాగి, ఆతురతగానే విజిటర్స్ గదివె పువెళ్ళా ఆగి "నకోడీలు, కాఫీ అటు వంపించు" అన్నారు పిన్నితో.

కాస్సేపాగి పిన్ని విజిటర్స్ కి కాఫీ, టిఫి, వంపించి, తాను తిని ఒకచుక్క కాఫీ తాగి, వక్కచలుకు నో... వేసుకుని.

"అలా మేడమీగకి పదవేయమునా! రాత్రి వంటకు ఇప్పుడు తొంగరేంలేను." అంది. మేడమీద బాల్కనీలో నిలుచుని చూస్తే

వచ్చిపోయే జనం కనిపిస్తూ క్షణాల్లా గంటలు గడిచిపోతూ ఉంటాయి. అందుకు అక్కడికి వెళ్ళి బాతాఖాని వెసుకుంటాం

తరుచూ. పిన్ని అమ్మ చెల్లెలే అయినా, పిన్నిని చూస్తే స్నేహం గా కూడా అనిపిస్తుంది. నాకన్నా పెద్దదని భయంగా

అదోలా ఎంతమాత్రం వుండదు. బాబాయ్ కూడా అంతే. మా పిల్లలందరితో క్రండిగా వుంటారు.

మేము మేక మీదికి బాబాయ్ వాక గదిలోకి వెళ్ళామో లేదో, అద్దెకున్న వాళ్ళింటోనుండి గొడవగా మాటలు విని

పించసాగాయ్ తర్వాత ఏవేవో చప్పుళ్ళు. "నుద్బారావు నాళ్ళతోమహాఇబ్బందిగా వుండే" అంది పిన్ని.

"అద్దె సరిగ్గా ఇవ్వరా?"
"కివ తారీఖు రాత్రికే తెచ్చిస్తాడు."
"కరెంట్ ఎక్కువ కాలుస్తాడా?"

"అట్లాంటివేం కావు. ఆ భార్య భర్త లిద్దరూ అస్తమానందెబ్బలాడు కుంటారు. ఒక్కక్షణం కలిసి వుండరు- వాళ్ళ దుంప తెగ!" అంది. బాల్కనీలోకి వెళ్ళి నేను,

పిన్ని రోడ్డువైపు చూస్తూ నిలుచున్నాం. పిన్ని ఏదో అనబోయింది. ఈలోపలే నేను "ఆమె కడుపుతోవుంది కదా పిన్ని? నువ్వు కలిసి వుండరంటావు?" అన్నాను.

"అది కాదే! నుద్బారావు ఇంజనీర్ కదా, ఆ సుగుణ డాక్టర్ కదా?...." అని పిన్ని ఏదో చెప్పబోతోంది. క్రింది ప్లోన్ లోనిది "ఈళ్ళరా!....భగవంతుకా!...." సుగుణ కంఠంతో పిలుపులు.

"ఆ ఇంజీరు గాడిద దాన్ని కొడుతున్నాడు. అది దేవుణ్ణి పిలుస్తోంది" పిన్ని కంఠం నిండా బాధ.

"పాపం" అన్నాను నేను.
"జాలి పడతావెందుకు అసహ్యంగా?" అని చీదరించుకుంది పిన్ని.

"హృదయం వున్న ఎవరికైనా జాలి కలుగుతుంది."

"హృదయం అలా వుండు. బుద్ధివున్న వాడెవ్వడూ జాలివగుడు."

"అయినా ఈ అన్యాయం నశించాలి. చదువుకుని సంపాదిస్తున్న స్త్రీకి స్వతంత్రం దొరకడంలేదు. ఈ 20 వ శతాబ్దంలో కూడా బానిస బతుకే బతుకుతోంది. మనిషేనా ఇంకా కీలుబొమ్మగానే మిగిలిపోతోంది" అన్నాను బాధగా.

"ఒసేవ్ యమునా! నాకు తెలుసు నువ్వీమాట అంటావని. అతనలా ప్రవరించడానికి ఆవిడ ఎంతవరకు కారకురాలో ఆలోచించవేం?"

పిన్ని మాటలు పూరి కాకముందే క్రిందినించి దబదబ గుద్దిన చప్పుళ్ళు. మళ్ళీ భగవంతుణ్ణి పిలవడాలు వినిపించగానే "ఇక్కడికి ఎందుకు వచ్చానా" అని పించింది.

పిన్ని కళ్ళలో నీళ్ళు ఆడుతున్నాయి. కాని క్రిందికి కారనీయటం లేదు.

"ఆ అమ్మాయి ఎవరి కూతురో! ఆ తల్లి తండ్రి ఎంతో గారాబంగానే పెంచి వుంటారు. మంచి చదువు చెప్పించారు. బొలెడు కట్నం గుమ్మరించి వెళ్ళి చేసి వుంటారు. కాని కాపురం చేయడం ఎట్లాగో, భర్తతో తానెట్లా మసలుకోవాలో భర్త తన యెడల మంచిగా మసలుకోనేలా ఎలా చూసుకోవాలో చెప్పి వుండరు" అంది.

"ఎందుకు చెప్పి వుండరు?"
"చెపితే ఈ రోజు ఈ దెబ్బలు, ఏడ్పులు వుండేవి కావు."

"మగవాడికి భుజబలం ఎక్కువ కాబట్టి...."
"యమునా బుద్ధిబలం ముందు భుజబలం"

మీ మనసుల్ని ముఖిపించే మంచి పుస్తకాలు
యం. శోభారం & కంపెనీ
 ముఖిపట్టణం, సికింద్రాబాద్-3 వారి
MSCO క్రాస్ సీల్డ్ బుక్స్
ఈ సీల్డ్ బుక్స్ అకట్టిబర్ 80 లావుకువైన పుస్తకాలు!

రెం: రూ. 12/-

రూ. 9/-

రూ. 6/-

శ్రీ మీ దస్సరణులున్న పుస్తక వక్రీకనడగండి! లేవంటే తెప్పించి పెట్టమనండి! వీలకాకుంటే మీకు కొవలసిన పుస్తకాల మొత్తం శిలేదులు! రూపాయి తగ్గించి M.O. చేయండి. ఆ రూపాయికి వి.వి. పెట్టి సంప్రదాము!

ప్రములకు: క్రిందపదేక బుక్ డిస్ట్రిబ్యూటర్స్
 3237, రాష్ట్రపతిరోడ్, సికింద్రాబాద్-500005

స్వయం రక్షణ

ఆటో మేటిక్ 50 రౌండ్ల పిస్టల్
(లై సెన్సు అవసరంలేదు)

నలుపు రంగు దృఢమైన లోహముతో తయారుకాబడిన రష్యన్ కెప్టన్ జోరో మోడల్ 555 50 షాట్ల ఏర్పాటు కలిగిన పిస్టల్ మిమ్ములను ప్రమాదమునుండి కాపాడును. ఇది 50 షాట్లు వరుసగా ఒకదానివెంట ఒకటి పేల్చును.

భయంకరమైన శబ్దం మరియు కళ్ళు చెదిరే మంట ప్రసరింపజేయును. విక్ నికెలకు, నాటకాలకు వగైరాలకు ఉపయోగపడును. ధర రూ. 60/- లెవర్ కేసుతో మరియు 100 షాట్లు పోస్టేజీ రూ. 8/50 అదనం. స్పెషలు షాట్లు 100 రూ. 5/-.

SADANA TRADERS,
(B 25) Bara Bazar, Aligarh.

రిస్ వాచీ

రూ. 20/- లోనే

కొత్త స్కీములో 15 జ్యూయల్స్ 5 సం॥ల గ్యారంటీ. ప్యాకింగ్, పోస్టేజీ తో రూ. 20/- లో ఖాందండ్లీ సాకు స్వల్పం. వెంటనే ఇంగ్లీషులో ఆర్డరు చేయండి.

Oriental Company (B.H1)
P.o. Katri Sarai (Gaya)

ఉచితం! : ఉచితం! :

తెల్ల వెంట్రుకలు

మా ఆయుర్వేదిక్ చికిత్స మీ తెల్ల వెంట్రుకలను నల్లబరుస్తుంది. 30 నవంబర్ 80 వరకు 1 ఏయర్ ఉచితం. తదుపరి ఒక ఏయర్ రూ. 14/- 3 ఏయర్స్ రూ. 39/- ఇంగ్లీషులో ఆర్డరు చేయండి.

Vaidya B H. Mathur
(B. H 25)

P.o. Katri Sarai (Gaya)

చాలా తక్కువ. చేతనైనంత బుద్ధి వాడ గలగాలి ఎప్పుడూ....

“కాని....”

“య్యక్తి చాలా పెద్దకత్తి యమునా : య్యక్తిగా బ్రతకటం నేర్చుకోవాలి. వెళ్ళి అయి అ తవారి ఇంటికి వెళ్ళేముందు తల్లి తండ్రులు తమ కూతురుకు చెప్పవలసిన మొదటి విషయాలివి....”

నేను పిన్నిమాటలు పెద్దగా పట్టించుకో కండా “వీళ్ళు ప్రేమించి వెళ్ళి చేసుకున్నారేమో” అన్నాను.

“ఆ తిట్లు, పోట్లాటలు, కొట్టుకోవటాలు చూచి మొదట్లో నేనూ అలాగే అనుకున్నాను. కాని కాదట. అరేంజ్డ్ మారేజేనట.” మేము బాలకానిలోనే నిలుచున్నాం. సుబ్బారావు తన వాటాలోంచి బయటికివచ్చి నిలుచుని, లోపలివై పుముఖం పెట్టి “ఏడుస్తూ కూర్చోబోక. నేను వచ్చే సరికి మామూలుగా వుండాలి జాగ్రత్త! లేకపోతే చంపేస్తాను. నీ తాతే రానియ్, తండ్రే రానియ్. అడ్డగడిదని కని నా మెడకు అంటగట్టారు. వాళ్ళు నా ఇంటికి వస్తే వాళ్ళు సంగతేంటోకూడా చూస్తాను. డాక్టరట డాక్టర్ :.... నా బొంబ డాక్టర్!”

అని ఇంకా ఏవేవో ఇలాంటి మాటలే అంటూ గేటు తీసుకుని బయటికి వెళ్ళి పోయాడు. నేను అతనివై పే చూస్తున్నాను. మనిషి ఒడ్డు పొడుగుగా మంచి ఆకారంతో ఆధునికంగా డ్రెస్ చేసుకున్నాడు. ఆముఖంలో నవనాగరికత! ఇంట్లనేమో పరిస్థితి మరి ఇలా ఉంది అతనటు వెళ్ళిపోగానే పిన్ని “వద. క్రిందికి వెళదాం” అంది.

క్రిందికి వచ్చేసరికి అతిథుల గదిలో నుంచి ఎవరివో మాటలు, బాబాయ్ గట్టిగా నవ్వటం వినిపించి “మి బాబాయ్ ఇప్పుడప్పుడే వచ్చేలా లేరు. సుగుణ దగ్గరికి వెళదాం రా” అంది పిన్ని.

మేము వెళ్ళేసరికి సుగుణ తల దువ్వుకుని జడ అలుకుంది. ముఖానికి బాగా స్నో పులుముకుని దట్టంగా పౌడర్ అదుకుంటోంది. పిన్ని కనిపించగానే “నమస్కారం పిన్నిగారూ రండి” అని ఆహ్వానించి కుర్చీలు తెచ్చి వేసింది. పిన్ని కూర్చోలేదు. నేను కూర్చుని సుగుణవై పు చూశాను. ఆమె చెంపలమీద చర్మం కమిలిపోయిన గుర్తులు స్పష్టంగా వున్నాయి. పెరవులు చిట్టిపోయి రకం కొంచెం కొంచెం ఇంకా చిమ్ముతున్నాయి. కమిలిన పెరవులమీద లిప్స్టిక్. చెంపల మీద చిప్స్టిక్ పెట్టుకుంది మా ముందే.

బాగా వీడవగంవల కళ్ళు వాచిపోయి ఉన్నాయి. ఆ కళ్ళు రెప్పలకే మస్కాలా బషాద్ పెట్టుకుంది. ఫారెన్ నై లెక్చరీర్ బొడ్డు క్రిందకి కట్టుకుంది. మ్యాచింగ్ స్లీవ్ లెస్ బొజ్ వేసుకుంది. మనిషి కూడా చూడ్డానికి బావుంది.

పిన్ని నాళ్ళింటోకి వీళ్ళిద్దరూ క్రొత్తగా వచ్చారు. నాకు పెద్దగా పరిచయం లేదు. ఒకటి రెండు సార్లు ‘హాల్లో’ అంటే ‘హాల్లో’ అనుకున్నాం. అంతే.

“సుగుణా! ఏమిటమ్మా ఇదంతా?” పిన్ని ఆమెని నల్కరించింది. జడలో పువ్వులు తురుముకోబోతున్నదల్లా ఆగి వలవలా ఏడవసాగింది.

“అసలేం జరిగిందీ?” పిన్ని మళ్ళీ అడిగింది.

“ఎం చెప్పమన్నారూ. నేను గాంధీ హాస్పిటల్లో వని చేస్తానుగదా? అక్కడికి మా తమ్ముడు వచ్చాడు. నాకోసంకాదు తన స్నేహితుడికోసం వస్తే నేను కనిపించాను. “అక్కా!” అని యెంతో పొంగి పోతూ పిలిచాడు. వాడు కనిపించగానే నా ప్రాణం ఆగలేదు- మాట్లాడాను. కర్మ కొద్దీ అదే సమయానికి మా వారు వచ్చారు అక్కడికి. ఈయనేమో ఇంతకుముందే చెప్పారు- మా పుటింటివారు పలకరించినా మాటాడవద్దని, కనిపించినా చూడవద్ద అని-ఆయనట్లా చెప్పాక కూడా మాట్లాడానని, ఇదో ఇలా కొట్టారు” అని మళ్ళీ వలవలా ఏడవసాగింది.

“సుబ్బారావు ఈ నియమం ఎందుకు పెట్టాడు?”

“మా నాన్న ఇస్తానన్న కట్నం ఇవ్వనందుకు, జరిపిస్తానని ముందుగా ఒప్పుకున్న లాంఛనాలు జరపనందుకు. అక్కడి వాళ్ళకేమైనా నేను ఆ ఇంటి గడప తొక్కకూడదు. ఇక్కడ నాకేమైనాసరే వాళ్ళు మా ఇంటికి రాకూడదు- మరి ఇంత దారుణం ఎక్కడైనా ఉందా పిన్నిగారూ?”

“మీ నాన్న ఒప్పుకున్నది ఎందుకు జరిపించలేదు?”

“మా నాన్న అంత డబ్బు ఇవ్వలేరు.”

“ఇవ్వలేనప్పుడు ఎందుకు ఒప్పుకున్నారు?”

“ఒప్పుకోకపోతే వెళ్ళి జరిగేదికాదు.... కట్నాలు ఇవ్వందే వెళ్ళిచేసుకోవడం లేదు ఎవరూ....”

“ఎవరాలేరు అనక సుగుణా- నువ్వు డాక్టర్ వి కాబటి ఇంజనీర్, డాక్టర్ కావాలని కోరుకుని ఉంటారు.”

“బాను, అలా కోరుకోవటం సబబు కాదా?”

“కోరుకోవటం సబబే. కాని కట్నం

మూలశంకరు

త్వరగా
సమ్మకమైన
హెడన్ సా

విరేపనముతో
చికిత్సను పొందండి
- శస్త్రచికిత్స
అవసరములేదు!

వార్తలకు, వ్యాఖ్యలకు
“ఆంధ్ర జ్యోతి”
దిన పత్రికనే చదవండి.

ఇవ్వండి, శ్రీమతికి ప్రేమపూర్వక కానుక!

**RALLI-MIX
Deluxe.**

ఇండియాలో
• కెల్ల
అత్యంత
శక్తివంత
మైన
మోటారు
గల

రాల్లి మిక్స్

డి.ఎం.కె. :
సో నో విజన్,
ఎలూరు రోడ్డు, విజయవాడ-2.

SUVANRA

ఇస్తానని ఒప్పుకుని ఇవ్వకపోవటం సరి అయిన విషయం కాదు. అసలు కట్టుం ఇవ్వటం నేరం. ఇస్తానని ఇవ్వకపోవటం మోసం. కట్టుం కోరని వ్యక్తినే పెళ్ళి చేసుకోవలసింది. కట్టుం తీసుకోనివాళ్ళు లేరిని మాత్రం అనకు.”

పిన్ని మాటలు పూరి కాక ముందే సుగుణ - “ఎమైనా ఇలా కొట్టడం మనుషులు చేయవలసిన పనేనా, మీరే చెప్పండి? నన్ను మావాళ్ళు చాలా గారాబంగా పెంచారండీ.”

“గారాబం ఒకటే కాదమ్మా, కొంచెం గడుసుతనంకూడా నేర్పవలసింది - కనీసం ఈ దెబ్బలైనా వుండవలెకావు”

“చేతికే ఏది అందితే దానితోనే కొడతారండీ....ఎం చెయ్యనండి నేను?”

“ఎం చేస్తావ్? నువ్వు కొట్టు. అతను పదివేస్తే నువ్వు ఒకటి రెండైనా వెయ్య గలగాలి.”

“అయ్యయ్యో! ఆయనను చూసేనేనా కాళ్ళు చేతులు గజగలాడతాయ్.”

“అలా వణికిపోతే నీ మొగుడేకాదు పక్కంటమ్మాయి మొగుడికి కూడా కొట్టబుద్దేనుంది...”

“ఎమోనండీ, మీ మాటలు నాకు బుర్రకి ఎక్కటంటేదు పిన్నిగారూ! మీరు నమ్మరు కాని మావాళ్ళు నన్ను కాలాక్రింద పెడితే కందిపోతుండేమో అన్నటు పెంచారండీ..” సుగుణ ఎంత సేపూ తన వాళ్ళు తనని ఎంత గారాబంగా పెంచారో చెబుతోందే గని సమస్యను అర్థం చేసుకోవడంలేదు.

“అదేనమ్మా! ఈ తప్పంతా నిన్ను పెంచినవాళ్ళదే సుగుణా! యుక్తిగా, నేర్పరితనంగా బ్రతకగలగాలమ్మా!

ఔను నిజం!

అగ్రాధాక్రిసి నాటకం 'ఎలుకల ఔను' (మాస్ ట్రాప్)లో 1972 నుంచి 1973లో తను ముణించే దాకా బట్టలకు ఇస్త్రీ చేసే విమనిషిగా నటించిన మైసీ విల్మర్ బ్రేన్ అనే ఆవిడ 36 మేళ్ళ వాడవుకు సరిపడేలా షర్టులను ఇస్త్రీ చేసి వుంటుందట.

పీళ్ళని, వాళ్ళని నిందించాడు.... ఈ విషయాలు నీకు చిన్నతనంలో నేర్పితే ఈ రోజు నీకీ అవస్థ ఉండేది కాదు. అయినా సుబ్బారావు వచ్చానాక నువ్వు మీ తమ్ముడితో ఎందుకు మాటాడావా?”

పిన్ని మాటలు పూరికాకముందే “అదేమిటి పిన్ని?” అన్నాను ఆశ్చర్యంగా. తనం ఆగి పిన్ని అంది- “భర్త నించి భార్య కొన్ని ఆశించినట్లుగానే భర్తకూడా భార్యనించి కొన్ని ఆశిస్తాడు. భార్య భర్త లిదరూ వొకటై పోవాలి. అప్పుడు వాళ్ళకు కూడా తృప్తికదా? నువ్వీలా దెబ్బలుతింటూ వాళ్ళ గగ్గరికి వెళ్ళటం, వాళ్ళతో మాట్లాడం వాళ్ళకు మాత్రం సంతోషమా?” సుగుణని అడిగింది పిన్ని.

“నా తమ్ముడితో నేను మాట్లాడినంత మాత్రాన వాడికి, నాకు పాడు సంబంధం అంటగట్టి మాటాడిన మనిషితో నేను యేకమెపోగలనా?”

“నీకు యెదుర్కోవటంరాదు... ఏకమై పోవటంరాదు... మరి నీకు వచ్చిందేమిటి సుగుణా?”

“భరించటం....” జలజల కారే కన్నీ

మొచ్చుళ్ళు చూశాక - కూర్చోబుక్కండి

నండే కళ్ళు
బుక్కవదు
సుమీన...

టిని తుడుచుకుంటూ అదోలా నవ్వు తూ అంది సుగుణ

పిన్ని నిలుచునే ఇంకా ఏదో మాట్లాడ బోతుంటే- నేనే- "కూ రోపి పిన్ని అన్నాను.

"ఉంకనే" అని నానైపు చేయి విడి లించి, "భరించటం ఒక్కటే మార్గం అనుకుంటున్నావు నువ్వు. నాకు తెలిసి నంతలో ఇంకో మార్గం కూడా వుంది విను. నీ భరవల బాధనీకు ఎక్కువ కలుగుతుంది కాబట్టి ఆయన పట్ల నువ్వే ప్రశంస ఎక్కువ తీసుకోవాలి ప్రతి ఖని పిలో మంచి, చెడు రెండు స్వభావాలూ కొంచెం ఎక్కువ తక్కువ మోతాదుల్లో

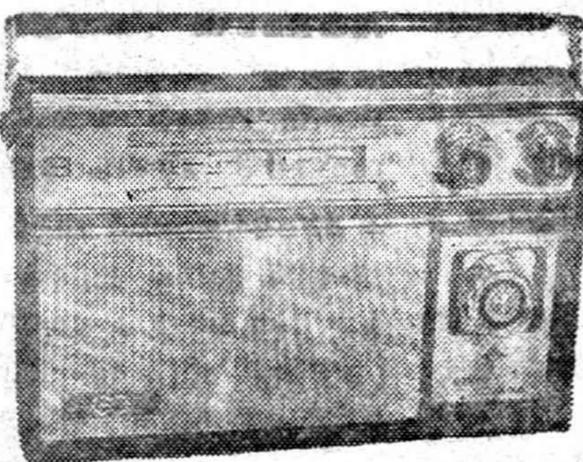
వుంటా సుగుణా! సుబ్బాతావులో చెడు కొంచెం ఎక్కువ మోతాదులో వుంది. నువ్వు డాక్టర్ వి కిదా! రోగం ఏమిటో తెలిసే మందివ్వటం సులభం కాదా?" అంది.

"కట్నం ఇస్తే ఆయన రోగం కుదురు తుందండీ."

"కాదు అతను చెప్పినట్లు నువ్వు బిన్నా అతనికి కోపం తాదు. నీతో బాగానే వుంటాడు. కట్నం ఇస్తేనే రోగం కుదిరే టట్లు అయితే, నిన్ను తన ఇంటికే తీసుకు వచ్చేవాడు కాదు మీవాళ్ళ ఇంట్లోనే ఉంచే వాడు. మీ వాళ్ళు మోసం చేసినందుకు

వాళ్ళమీద కోపం వుంది. అయినా అనా లోచితంగా మగననిషి మీర ద్వేషం పెంచుకోకూడదమ్మా. వాళ్ళు ఎక్కడి నుంచి వచ్చారు? మనలాంటి ఆడవాళ్ళు కంటేనే పుట్టినవాళ్ళు కదా? అయినదానికి కానిదానికి మగవాళ్ళని నిందించకూడదు. మన చేతగానితనం ఏమిటో కూడా గ్రహించుకోగలగాలి. అన్నట్లు సుగుణా! ఏదో ఇంత ఇల్లు పెట్టగా ఉంది కదా అని, కంపెనీకూడా వుంటుందన్న... ఉదేశంతో ఈ వాటా అద్దెకు యిచ్చాం. మీరు అస్తమానం అలా దెబ్బలాడితే మా మనస్సుకు బాధగానే ఉంటుంది. పైగా నాకిలాంటివి ఇష్టంగా వుండవు. సుబ్బా

**నాణ్యత, చున్నికలకు శేరుగాంజి
అత్యధికంగా అమ్ముడవుతున్న**

కామెట్ ట్రాన్సిస్టర్లు
టేపు రికార్డర్లు

శాంత ఇండియా డిస్ట్రిబ్యూటర్స్

గోవి భవమారావు

పుకాశం రోడ్, విజయవాడ. ఫోన్: 63307 & బోసు రోడ్, తెనాలి. ఫోన్: 224

అన్ని ముఖ్య కేంద్రములలో డిలర్లు ఉంటారు.

తెలుగు వుస్తకాలు

150 కుటీర పరిశ్రమలు	రు. 10-00
అతివినోద హాస్యకథలు	రు. 10-00
కామసూత్రాలు	రు. 10-00
దాంపత్య రహస్యాలు	రు. 10-00
గర్భం-గర్భనిరోధం (బొమ్మలతో)	} రు. 10-00
ఇంగ్లీషు వైద్యం	

అన్ని రోగాలకి రు. 25-00
4 వుస్తకములకు పోస్టేజి ఉచితం.

ఉషా బుక్ సెంటర్,

గాంధీనగరం, తాడేపల్లి గూడెం (A. P.)

**ఉచితం ఉచితం ఉచితం
తెల్ల మచ్చలు**

ఏ రకం తెల్లమచ్చలైనా సరే తాని రంగు మరియు ఎర్రమచ్చల రంగు మా ప్రఖ్యాత ఔషధం "డాక్ వివాళక్" వాడిన యెడల మూడు దినములలో మారును. అటుపైన మామూలు జర్మంవలె నుండి పోవును. ప్రచారం కొరకు ఒక సీసా మందు ఉచితంగా పంపెదము. వెంటనే ప్రాయండి. Address

Samaj Kalyan (R.L. 78)
(P. O) Katri sarai (Gaya)

**అందరినీ ఆలరించే
"జ్యోతి చిత్ర"
చదివి ఆనందించండి!**

డా|| పి. వి. కె. రావు, B. A.,

వైద్యవిద్యాన్, వైద్యాచార్య, నెక్సెస్ వెవలెన్స్
వివాహము వాయిదా వేయ
నవనరంలేదు. కాస్త
ప్రయోగం, నరముల బల
హీనత. శ్రమ స్కలనము
లకు ఆయుర్వేద చికిత్స
పోస్టు ద్వారా చికిత్స
కలదు.
రావు నెక్సెస్
పి. వి. రోడ్, తెనాలి, ఫోన్ : 700, 1010.

రావుని ఒకసారి వచ్చి నాకు కనిపించి వెళ్ళమని చెప్పు" అంది. సుగుణ ఏదో అనబోతుంది.... పిన్నివాళ్ళ పనిమనిషి వచ్చి పిన్నితో "అయ్యగారు మిమ్మల్ని పిలుస్తున్నారమ్మా" అన్నాడు. పిన్ని ఒక్కక్షణం అయినా ఆగకుండా ముందుకు నడుస్తూ "రావే, యమునా!" అంది.

నేనూ, పిన్ని ఇంట్లోకి వెళ్ళే సరికి బాబాయ్ బెత్తపు కుర్చీలో కూర్చుని ముందున్న బేబుల్ మీదికి కాళ్ళు చాచి 'చందమామ' చదువుకుంటున్నాను. పిల్లల ప్రక్రియలన్నా కార్టూన్లన్నా బాబాయ్ కి చాలా యిష్టం. యింట్లో వున్నంత సేపూ ఏదో ఒక నెపంతో తాను నవ్వుతూ, మా అందరికూడా నవ్విస్తూ ఉంటారు.

పిన్నిని చూడగానే "ఎంటి కమల్! ఎవర్ని వుద్ధరించి వచ్చావ్!" అని మళ్ళీ వెంటనే "ఇందాక వచ్చింది ప్రొఫెసర్ శర్మ" అని నవ్వి "వాడి జ్ఞాపకశక్తి గురించి నీకు గుర్తుందా?" అని అడిగారు ఇంకా నవ్వుతూనే.

"మళ్ళీ ఎం జరిగింది?"
"నారాయణగూడా తాజ్ లో గది తీసుకున్నాడట. ఈ సారి గది నంబర్ సన్నెండు అని బాగా గుర్తు ఉంచుకున్నాడు బయటికి వెళ్ళేముందు. చక్కగా తాళం అదీ వెసుకున్నాడట. కాని తీరా పని అయిపోయాక తన గదికి తిరిగి వచ్చే సరికి వాడి గదిలో ఆడవాళ్ళు, సీసాలు, చుగవాళ్ళు పేకాట! వీడికి కాఫీ అయినా అలవాటు లేదాయె. అరికాలి మంట తల కెక్కి పోలీసులదాకా వెళదాం అనుకునే లోగా హోటల్ మేనేజర్ వచ్చి చూస్తే ఏముంది? వీడు గది తీసుకున్నది కోఠి తాజ్ మహల్లో!"

పిన్ని, బాబాయ్ తోపాటు గట్టిగా నేనూ నవ్వాను. తరువాత "పోండి బాబాయ్ అన్నీ అబద్దాలు" అన్నాను.

"పెళ్ళికోసం అయినా అబద్దాలు ఆడనని నీకు తెలుసుకదరా!" అన్నారు బాగా నవ్వుటం వల కళ్ళలోకి వచ్చిన నీళ్ళను తుడుచుకుంటూ.

"పెళ్ళికి ఆడరేమో.... గొడవలు వస్తాయని-కాని నవ్వింపటానికి ఆడతారు నేకపోతే ఇటాంటి మనుషులంతా మీ కే తటస్థపడతారా?" అన్నాను.

"నువ్వింకా వినలేదు. ప్రొఫెసర్ శర్మతో బాటు అతని మనుషురాలు కూడా ఎప్పుడూ వస్తుంది. ఈసారి రాలేదు ఎందుకో తెలుసా? తాను తాతగారితో తిరుగుతూ వుంటే తన స్నేహితులంతా

బాను నిజం!

బ్రిటన్ లో ఆర్మీ రిసెర్వి శాఖవారు ఒక డమ్మీని (ట్రైలర్స్ డమ్మీ) తయారుచేశారు. దీనికి బటన్ నొక్కితే చెమటలు పోస్తాయట ఎండలో పని చేసే శ్రామికులకు ఉపశమనం కలిగించే దుస్తులను తయారుచేసేందుకే ఎటువంటి ముడి పదార్థం వాడాలో తెలుసుకునేందుకు ఈ చెమటలు పోసే డమ్మీని సాధనంగా వాడతారు.

ఏడిపిస్తున్నారట. మీరిద్దరూ తెలుగు సినిమా హీరో, హీరోయిన్ లా వున్నారని అందుకని సాపం! ఆ అమ్మాయి ఈ సారి రాలేదట...." బాబాయ్ మాటలకు పిన్ని నవ్వింది గట్టిగా.

"నేను నవ్వుటంలేదు బాబాయ్. ఈ జోక్ ఒక తెలుగు ప్రతికలో మొన్ననే వచ్చింది" అన్నాను.

"ఐతే నేను పట్టుబడిపోయానా?"
"ఆ ఆ లక్షణంగా. నేను అప్పుడే చెప్పాను స్మైల్ సేక్ట్ యిం డ స్ట్రీస్ ఆఫీసర్ దొంగతనం గురించి హైద్రాబాద్ లో ఒకటే పుకార్లు బయలుదేరుతున్నాయని."

అన్నట్టు "కుంజ్ కిషోర్" బాబాయివాళ్ళ తమ ఇంటికి పెట్టుకున్న పేరు. ఈ పేరు గుర్తుకువచ్చిన ప్రతిసారి ఆ ఇంటి వాటాలో ఉండిపోయిన వాళ్ళగురించి, బాబాయ్ గురించీ కొన్ని విషయాలైనా గుర్తుకురాక మానవు. అమ్మ ప్రాసిన ఉ తరంలో ఇంజనీర్ డాక్టర్ కాంబినేషన్ చూడగానే సుగుణ స్ఫురణకు వచ్చింది. ఐనా నేను అమ్మ ఉత్తరానికి సమాధానం వ్రాశాను. "15th కలా నేను అక్కడికి తప్పకుండా వస్తాను" అని.

